

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-13707
Otsuse kuupäev 08.02.2026
Komisjoni koosseis Kai Amos

Tarbija
Kaupleja TimTam Õigusabi OÜ (12077114)

Tarbija nõue Rahalise kohustuse puudumise tuvastamise nõue

Resolutsioon:

1. Tarbija nõue rahuldada osaliselt. Tuvastada, et tarbijal ei tekkinud kaupleja 12.06.2025 arve nr 2 alusel rahalist kohustust 360 euro ulatuses. Tarbijale jääb 12.06.2025 arve nr 2 alusel kehtima kohustus maksta kauplejale 440 eurot.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu või seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija asjaoludel osutas kaupleja temale aastatel 2023-2025 aeg-ajalt õigusteenust, milline hõlmas ka esindusi kohtu- ja täitemenetlustes. Kaupleja esitas tarbijale tehtud tööle 01.05.2025 arve summas 400 eurot, milline hõlmas esindust ühes menetluses. Tarbija nõustus sellega ja asus arvet maksuma. Kaupleja esitas 12.06.2025 tarbijale arve nr 2 summas 800 eurot, milline hõlmas esindust veel kahes tsiviilasjas ning varasemat tööd, tarbija selle arvega ei nõustunud leides, et arvel olev töö ei olnud kokku lepitud ning arve ei vastanud nõuetele. Tarbija palus kauplejal arve tühistada, kaupleja sellega ei nõustunud.

Tarbija palub tuvastada, et tal puudub kohustus maksta kauplejale 12.06.2025 arve nr 2 alusel 800 eurot.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vaidles tarbija nõudele vastus selgitades, et osutas tarbijaga kokkuleppel temale õigusteenust esindades tarbijat mitmetes tsiviilvaidlustes. Teenus oli tasuline, kaupleja arve nr 2

tühistamiseks puudub alus, kuna kaupleja on töö teinud.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjaliga, leidis, et tarbija nõue kuulub osaliselt rahuldamisele.

Tarbija asjaoludel seisneb vaidlus selles, et kuigi ta oli nõus kaupleja 01.05.2025 õigusteenuse osutamise kohta esitatud arvega, siis vaidlustas ta kaupleja 12.06.2025 arve nr 2, kuna selle esitamiseks puudub alus. Tarbija kinnitusel ei ole ta kauplejaga õigusteenuse osutamise lepinguid sõlminud, kaupleja arve nr 2 ei vasta ka nõuetele, kuna selles on avaldatud tarbija ebaõige isikukood, puuduvad viitenumbrid, maksetähtaeg, intress ning arve hõlmab väidetavalt perioodi 2019-2025. tarbija eeldas, et kaupleja abistab teda vaid sõbraliku koostöö raames.

Tarbijavaidluste komisjoni pädevuses on lahendada tarbija ja kaupleja vahelisest lepingust tulenevaid tarbija algatatud tarbijavaidlusi (TKS § 40 lg 3). Komisjon kontrollis, kas pooled võisid olla sõlminud kaupleja arvel nr 2 kajastatud töö kohta lepingu. Arve kohaselt sisaldas arvesumma kolme tööd: esindust kahes erinevas tsiviilasjas ning kolmandana varasemat tööd perioodil 2019-2025. Kaupleja tõendas tsiviilasjades tarbija esindajana tegutsemist neis kahe tsiviilasjas antud kohtumäärustega, millistelt nähtus, et kaupleja seaduslik esindaja oli tsiviilasjade menetlustes tarbija esindaja. Kohus on kontrollinud enne esindaja menetlusse lubamist tema volitusi, seega on kohtumäärustega tuvastatud, et tarbija oli kauplejale andnud tsiviilasjades esindamiseks volitused. Volitus on käsund ning selle andmise aluseks on käsundusleping.

Käsunduslepingut reguleerib võlaõigusseadus (VÕS), mille § 619 kohaselt kohustub üks isik (käsundisaaja) vastavalt lepingule osutama teisele isikule (käsundiandja) teenuseid (täitma käsundi), käsundiandja aga maksma talle selle eest tasu, kui selles on kokku lepitud. Seadus ei kehtesta õigusteenuse osutamise lepingule kohustuslikku vorminõuet. Tarbija pidi tsiviilasjades esitama volituse kirjalikus vormis volikirjana, seega on pooled sõlminud tsiviilasjades esindust puudutavad käsunduslepingud kirjalikus vormis. Ülejäänud arvel nr 2 kajastatud tööde kohta võis leping olla sõlmitud suulises vormis.

Komisjon tuvastas, et kaupleja arvel nr 2 kajastatud tööde tegemise aluseks oli poolte vahel sõlmitud käsundusleping. Tarbija algatatud vaidluse lahendamise kuulub komisjoni pädevusse.

Komisjon võttis vaidluse läbivaatamisel aluseks poolte esitatud asjaolud ja tõendid, samuti 26.01.2026 istungil avaldatud seisukohad ning ka istungijärgselt komisjonile tõenditena esitatud poolte kirjavahetust.

Kaupleja nõudis tarbijalt käsundi täimisega seotud töö eest tasu, tarbija väitel ei olnud tasus kokku lepitud. Kuid seaduse kohaselt ei välista tasu kokkuleppe puudumine selle nõudmist. VÕS § 627 lg 1 kohaselt juhul, kui käsunduslepinguga ei ole tasus kokku lepitud, kuulub tasu maksmisele, kui käsundi täitmist võib mõistlikult eeldada üksnes tasu eest, eelkõige kui käsundisaaja täitis käsundi oma majandus- või kutsetegevuses; lg 2 kohaselt juhul, kui tasu suurust ei ole kindlaks määratud, tuleb maksta vastavalt asjaoludele mõistlik tasu.

Komisjoni hinnangul võis tarbija eeldada, et kaupleja osutab temale õigusteenust tasu eest. Kuna pooled ei olnud eelnevalt tasu suuruses kokku leppinud, siis on kauplejal õigus tarbijalt nõuda

mõistlikku tasu. Komisjoni hinnangul on arvel nr 2 põhjendatud kaupleja tasunõue kahes tsiviilasjas osutatud teenuse eest, kaupleja on tõendanud neis tsiviilasjades esindaja kohustuste täitmist. Kaupleja ei kajastanud arvel nr 2 tsiviilasjades tehtud töö sisu ega kulunud aega, mistõttu tuleb komisjonil hinnata mõistliku tasu suurust.

Tarbija tegi kaupleja arvele nr 2 etteheiteid. Nende osas komisjon selgitab, et kuigi kaupleja ei avaldanud arvel viitenumbrit, viivist või intressi, maksetähtaega, samuti kuigi arvel on ebatäpsus tarbija isikukoodi osas (isikukoodi ees on kaks korda number 4, ülejäänud numbrid on õiged), ei mõjuta need asjaolud arve kehtivust. Komisjoni hinnangul ei ole arvel nr 2 põhjendatud tasu nõudmine perioodi 2019-2025 eest. Kaupleja muutis hilisemalt arvet nr 2 jättes varasema töö arvelt välja, kuid arve summat vastavalt ei vähendanud.

Pooled arutasid 26.01.2026 istungil kompromissi sõlmimise võimalikkust ning mõlemad nõustused vähendama kaupleja arve nr 2 summat. Komisjon leidis kogumis, et ühe tsiviilasja töö mõistlikuks tasuks on 220 eurot, seega oli kahes tsiviilasjas tehtud töö eest kaupleja mõistlikuks tasuks kokku 440 eurot. Ülejäänud summas ei olnud kaupleja arve nr 2 põhjendatud.

Komisjon rahuldab tarbija nõude osaliselt tuvastades, et tarbijal ei ole tekkinud kaupleja ees arve nr 2 alusel rahalist kohustust 360 eurot ulatuses. Ülejäänud osas summas 440 eurot jääb kaupleja arvel nr 2 toodud rahaline kohustus tarbijale kehtima.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos

/allkirjastatud digitaalselt/